

[Bjørn Poulsen]

mer noget andet om refinansiering, og nu kan det være, at der kommer noget om nyfinansiering, og her tænker jeg naturligvis ikke på de 50 mio. kr. for de næste 4 år – må noget andet til, det er klart, hvis vi skal have dansk landbrug op at stå.

Man kan ikke lade være med at stille det spørgsmål: Er det det, man i gamle dage, specielt på boliglovgivningsområdet, kaldte salamtakikken, sådan lidt ad gangen, vi nu skal se på landbrugsområdet: en lille ting her og en lille ting dér og en lille ting det sidste sted, og når det kommer til stykket, er det vel ikke særlig godt koordineret? Jeg kan godt se, at landbrugsministeren ikke er enig. Jeg synes, der har manglet lidt koordination, hvis jeg skal være helt ærlig.

Skulle man lave noget, der hang sammen, noget, der var fornuftigt, så skulle man nok sætte sig ned og snakke ejerformer og finansiering, inden man lagde ejerformerne fast og bastant ved et forlig. Det ville nok have været lidt mere fornuftigt, lige så vel som man ikke laver refinansiering alene uden at spekulere på fremtidig finansiering. Det havde der nok været lidt mere fornuft i, så at tingene hang sammen.

Men på den anden side kan jeg forstå, at andre dele af landbrugslovgivningen vil landbrugsministeren godt have til at hænge sammen. Det giver landbrugsministeren nogle problemer, hvilket jeg synes er synd, men det må vi jo se hvad vi kan gøre ved.

Jeg synes, at det her har fået en meget tosset start, for at sige det rent ud. Jeg synes, at der er brugt for mange penge på en refinansieringsordning, som nok ikke kommer til at hjælpe dér, hvor vi virkelig har brug for det. Pengene kunne måske i virkeligheden have været brugt til nyfinansiering i forbindelse med nogle andre ejerformer, som havde givet dansk landbrug lidt bedre fremtidsudsigter end dem, vi ser lige nu. Det havde der måske været en mere kyndig ministerhånd bag ved, hvis det var lavet på den måde, end vi ser i dag.

Men o.k., jeg sagde noget lignende i sommer: Jeg synes, man skal lade være med at dele tingene op, som man har gjort, men det er desværre sket, og så må vi se, om vi kan reparere på det. Det ved jeg ikke.

Bjørn Westh (S):

Jeg synes, landbrugsministeren begik det

kunststykke at forklare, at det var en stor fordel for de unge, for nu blev ejendommene meget dyrere. Det er sjovt, at de ikke selv har opfattet det sådan, og det er sjovt, at landbrugserhvervet heller ikke har opfattet det sådan. Således siger Landbrugsraadets præsident den 14. januar i år i Jyllands-Posten: »Unge landmænd må have en ligestilling, når de skal konkurrere med andre og måske mere kapitalstærke købere.« Derfor vil han have bedre opsparings- og lånemuligheder for de unge, for de bliver vanskeligere stillet med det forlig, der er indgået.

Den 19. januar siger Landboungdom, der havde drøftet det på et repræsentantskabsmøde, i Jyllands-Posten: »Forliget glemmer totalt den gruppe unge landmænd, som skal være det bærende grundlag i næste generation, hvilket gør, at forliget kun er halvt arbejde og helt uden fremtidsvisioner.« Det pointerer Johan Smith, og det tror jeg lige præcis er beskrivelsen af det.

Det her er simpelt hen ungdomsfjendsk, og det er fjendsk over for de unge landmænd. Det er rigtigt, at man hjælper nogle ældre til at komme ud med lidt flere penge på lommen, men man gør det samtidig vanskeligere for de unge at komme ind.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at jeg tror, det er nabokøbene, der driver priserne mest op. Det så vi som sagt i undersøgelsen fra 1970'erne.

En anden ting, jeg vil tage op, er det, landbrugsministeren sagde om ankemulighed. Nu kan der altså blive op til 25 km's samdriftsgrænse, men hvad nu, hvis man bor ved en amtsgrænse og kan køre 25 km ind i et andet amt, men kommissionen i det andet amt ikke vil tillade landmænd dér at køre 25 km ind i det første amt? Er det ligebehandling af borgerne? Jeg troede, det var en væsentlig del af dansk politik at sikre, at borgerne får lige behandling og er lige for loven.

Derfor vil jeg spørge, når der nu ikke bliver ankemulighed: Bliver det sådan, at ombudsmanden kan se på de afgørelser, der bliver truffet i disse kommissioner? I hvilket omfang kan domstolene se på, om de afgørelser nu er retfærdige set ud fra en normal lighedsbetragtning i dansk lovgivning?

I øvrigt er det bemærkelsesværdigt, at det afgørende punkt, sidste gang Landbrugsministeriet med en Venstrelandbrugsminister kom med et forslag til landbrugslov, var, at nu skulle